

Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia

SPERANȚA

Septembrie 2018
Anul 5, Nr. 54

TRANSMITEREA MOȘTENIRII

Păstor Teofil Ciortuz

CE FEL DE TATĂ EȘTI?

Păstor Cornel Ghiță

PUTEREA ANTURAJULUI

Dana Dobre

Există iad cu adevărat?

Frances Swaggart

TRANSFERUL - Mărturie

Silvia Tărniceriu

Cu Dumnezeu, cu oamenii lui Dumnezeu, pentru oameni!

Echipa de consilieri spirituali

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Teofil Ciortuz, Prima Biserică Baptistă Română
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Cornel Ghiță, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

Echipa editorială

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangheliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Cristina Hanciu, Biserica Speranța
bsperantamelb@gmail.com
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 +
cheltuieli de transport.

CONT NOU: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank
BSB - 083214
CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic;
ph. 0423659724, email: sperantaaus@gmail.com

MOTTO:

*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui
Cristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru
arătarea și împărăția Sa:*

*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și
ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată
blândețea și învățătura.*

*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să
sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gâdila urechile
să audă lucruri plăcute și își vor da învățători
după pofta lor.*

*Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor
îndrepta spre istorisiri închipuite.*

*Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă
lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba.*

2 Timotei 4:1-5

UN MESAJ DE SUFLET PENTRU FRAȚII ROMÂNI DIN DIASPORA...

Iuliu Maniu, București,
8 Ianuarie 1946



„Aduceți-vă neconținut aminte
de țara voastră de origine și
de neamul vostru. Aduceți-vă
aminte de trecutul lor căznit în robii, în
lupte neîncetate pentru existență, în primejdii
fără de sfârșit și în sărăcie.

Aduceți-vă aminte de frumusețile leagănului
vostru, de munții măreți, de pădurile vesele,
de întinderile mănoase, de satele modeste
străjuite de Bisericile vechi, în care s-au
rugat și trecuții strămoși ai voștri, cerând
mântuire pe seama neamului românesc.

Aduceți-vă neconținut aminte că aici trăiesc
frați și nepoți ai voștri, care încă duc grea
luptă pentru ca deasupra țării să se risipească
cu totul nourii îndărătnici și să coboare
binecuvântarea dreptății și a libertății.

Aceste gânduri vă vor ține aproape de tulpina
din care ați odrăslit și vă vor îndemna, ca, în
acele mari și luminoase depărtări, să luptați
alături de cei rămași acasă”.

Sursa: Samy Tuțac

Cuvinte de la Isus - Rugăciunea

Să te rogi pentru oamenii din viața ta este unul dintre cele mai
bune lucruri pe care le poți face pentru ei. Este cel mai eficient
mod de a influența viața cuiva. Atunci când te rogi, Eu lucrez.
Când te rogi, mâna Mea se mișcă în viața lor, iar influența Mea,
cuvintele Mele și căile Mele sunt mai puternice decât ale tale.
Așa că nu fii descurajat dacă singurul lucru pe care-l poți face
pentru cineva drag este rugăciunea. Chiar dacă prietenul sau cel
pentru care te rogi nu-Mi este apropiat, rugăciunea nu este
ultima opțiune, ci cea mai bună opțiune.

Atunci când te rogi pentru oamenii din viața ta, tu le faci un cont
în banca raiului. Tu le pui la dispoziție bogățiile raiului. Chiar
dacă singurul lucru pe care-l poți face pentru cineva este de a te
ruga pentru el, poți răsufla ușurat știind că l-ai lăsat în brațele
Mele. Când te rogi în încredințare deplină, nimic nu este
imposibil dacă crezi cu adevărat. Rugăciunile pline de credință
depășesc orice limite, granițe sau imposibilități.
Cu toate că te rogi pentru ceva, bineînțeles că asta nu înseamnă
că instantaneu, toate lucrurile se vor schimba așa cum ți-ai dorit!
Miracolele Mele, și mai ales miracolele ce schimbă inimi și vieți,
deseori, au nevoie de timp.

<https://anchor.tfionline.com/>

TRANSMITEREA MOȘTENIRII

Păstor Teofil Ciortuz



Este destul de rece în zilele acestea, destul de frig. Când este frig tendința este să ne uităm pe geam să vedem dacă este ceață, dacă este frig; se vede când este frig afară. Ca urmare, ne îmbrăcăm mai bine.

Hai să ne uităm puțin în afară, la ce se întâmplă în lumea creștină din jurul nostru.

Acum 40 de ani, aici în Australia, s-a produs o uniune de Biserici. Cele mai multe dintre Bisericile Metodiste, aproape toate Bisericile Congregaționaliste și trei sferturi dintre Bisericile Presbiteriene, s-au unit, în Iulie 1977, și au format Uniting Church. Ce s-a întâmplat în 40 de ani? Bisericile care au rămas goale în urma acestor uniri au trebuit să fie vândute. La recensământul din 2011 au fost un milion și șaiszeci și cinci de mii de membri. Cinci ani mai târziu numărul lor a scăzut la opt sute șaptezeci de mii. Doi ani mai târziu, anul acesta, numărul membrilor a fost de două sute patruzeci și trei de mii. O scădere dramatică. La două mii de Biserici media este de 120 de membri pe Biserică. Anul acesta s-a anunțat că participarea la Biserică este de zece la sută, ceea ce înseamnă doisprezece membri activi pe fiecare Biserică. E frig tare afară! Se presupune că această unitate a celor trei Biserici într-o generație va dispărea. E frig afară! Motivele? Eu am numărat vreo patru:

A binecuvântat pe Iosif și a zis: „Dumnezeu înaintea căruia au umblat părinții mei Avraam și Isaac, Dumnezeu care m-a călăuzit de când m-am născut până în ziua aceasta, Îngerul care m-a izbăvit de orice rău, să binecuvânteze pe copiii aceștia! Ei să poarte numele meu și numele părinților mei Avraam și Isaac și să se înmulțească foarte mult în mijlocul țării!” Geneza 48:15,16.

1 - Lupele interne, certurile de partide, zavistiile, exact ce spune apostolul Pavel.

2 - Lipsă de misiune. Nu vorbim despre Turcia, despre Irak sau Iran, ci absența misiunii locale, în afară, la vecin, pe stradă, la colegi de muncă.

3 - Cedarea în fața avansurilor societății. Societatea merge din ce în ce mai rău. Abandonul în fața acestor avansuri ale societății a dus la scăderea numărului de credincioși în Biserică.

4 - Eșecul, falimentul familiei de a transmite credința mai departe. Oamenii care au construit Bisericile acelea frumoase, catedralele cu vitraliile frumos colorate, cu 80, 100 de ani mai înainte, au îmbătrânit, au murit, au falimentat în a transmite credința urmașilor lor. Poate că și ei au avut o credință de formă sau poate că s-au concentrat mai mult pe lucru, pentru că vedeți, afacerile merg bine în Australia, și nu au mai avut timp de Biserică. Când a venit duminica au fost foarte obosiți, au mers la slujba de dimineață, seara au stat în fața televizoarelor, s-au bucurat împreună cu familia, au mers la un sport, la un joc, la o bere și, încetul cu încetul, nepoții, a treia generație, nicidecum nu au mai ținut credința bunicilor. Aceasta este temperatura de afară!

Să ne uităm la temperatura dinăuntru.

Lucrurile pe care dumneavoastră le-ați făcut când ați venit ca și credincioși, în urmă cu 40, 50 de ani, le avem cu noi și le lăsați în urmă ca o moștenire, o moștenire binecuvântată a românilor care au venit și s-au așezat pe locurile acestea și au vrut să țină credința cu toate puterile lor. Să țină la ceea ce au adus din țară. Vă aduceți aminte că a venit cineva din țară și a spus că parcă se simte într-un timp ce a trecut. Asta pentru că noi, venind aici, am vrut să păstrăm o bucățică din România creștină, o bucățică din tradițiile noastre, programul nostru, serviciile noastre, poeziile noastre, cântările noastre, modelul nostru de a fi. Toate astea le lăsăm moștenire cât vor vrea să le ducă mai departe alții. Și nu numai atât, lăsați în urmă amintiri, o istorie a ceea ce s-a petrecut aici, pe aceste meleaguri, în ani și ani de zile.

Când mă uit la Biserică, de la intrare pe porțile acestea frumoase care au costat bani mulți, apoi terenul Bisericii și clădirea care au costat foarte mult, au fost sacrificii făcute din salariile dumneavoastră. Mă întreb dacă noi, generația care venim din urmă, vom reuși măcar să zugrăvim cumva ceea ce ați făcut dumneavoastră, cei care ați pornit această lucrare. Aceasta este parte din moștenirea pe care o lăsați în urmă. Învățătură, educație, părtășie frățească, tradițiile noastre, clădirile noastre, limba română, sunt parte din tradiția pe care ați adus-o în această țară.

Și acum intervine ceea ce citim în Geneza capitolul 48. Problema transmiterii. Va fi în stare Iacov să dea mai departe lui Iosif, lui Efraim, lui Manase și generației care vine ceea ce a primit de la Avraam și Isac, bunicul și tatăl lui? Aceasta este marea întrebare. Sigur că lăsăm copiilor noștri, și la dumneavoastră am văzut foarte bine, etica muncii. Întotdeauna s-a știut că

românii oriunde ajung sunt harnici, uite-te ce case și-au făcut, uite-te ce servicii au, ce diplome au... Dar vom fi în stare să transmitem cea mai bună moștenire pe care putem să le-o lăsăm? Moștenirea credinței, a încrederii în Dumnezeu și a promisiunilor pe care ni le-a lăsat? Aceasta este întrebarea.

Aș vrea să subliniez, în primul rând, că nu poți lăsa ceea ce nu ai. Este ca și în viața de toate zilele, dacă n-ai un cont în bancă n-ai de unde să scoți, dacă n-ai o casă n-ai ce lăsa. La fel este cu credința. Dacă n-ai avut o experiență personală cu Domnul, adică nașterea din nou, nu poți să spui copilului sau nepotului cât de frumos a fost când L-ai cunoscut pe Domnul, pentru că nu L-ai cunoscut. Iacov a putut spune copiilor lui: „Am văzut pe Domnul!”. De aici trebuie să pornim, de la propria noastră experiență cu Domnul, de la timpul acela când am stat înaintea lui Dumnezeu, când L-am simțit pe Dumnezeu atât de aproape că-ți era frică să-ți întinzi cotelul că-L atingi. Aceste

lucruri le transmitem copiilor noștri, celelalte le va arde focul. Dar dacă suntem în stare să transmitem moștenirea spirituală generației care vine, atunci avem nădejde că ceea ce dumneavoastră ați lăsat vom putea să lăsăm mai departe. Altfel, trendul acesta descendent - din ce în ce mai puțini, din ce în ce mai multe locuri goale în Biserică, și chiar aceste „aspiratoare” care sunt Bisericele australiene care aspiră tineri, aspiră oameni, aceste megabiserici, dacă nu suntem capabili să transmitem mai departe ceea ce avem, ne vom risipi, ne vom pierde. Dar ce este absolut important pentru fiecare dintre noi, fie că suntem părinți sau bunici, este ca noi să avem credință, noi să avem promisiunile lui Dumnezeu cum le-a avut Iacov și să le lăsăm moștenire copiilor și nepoților noștri. Să le lăsăm o moștenire spirituală, povestindu-le experiențele noastre cu Dumnezeu, despre legământul nostru cu Dumnezeu, despre mântuire, despre Harul lui Dumnezeu; să declarăm copiilor și nepoților noștri speranța noastră pentru viitorul nostru și al lor, în Domnul.

Ca părinți, trebuie să ne simțim foarte binecuvântați de Dumnezeu când copiii noștri sunt binecuvântați de El. Mă voi bucura dacă copiii mei și copiii lor vor continua să-L iubească pe Domnul, chiar dacă nu reușesc să obțină ceea ce lumea consideră drept succes. Cea mai importantă moștenire pe care o putem da copiilor și nepoților noștri este credința în promisiunile lui Dumnezeu. Vă încurajez să renunțați la tot ce v-ar împiedica să lăsați copiilor o moștenire evlavioasă.

Psalm 78:3-7

Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri, nu vom ascunde de copiii lor, ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui și minunile pe care le-a făcut.

El a pus o mărturie în Iacov, a dat o Lege în Israel și a poruncit părinților noștri să-și învețe în ea copiii, ca să fie cunoscută de cei ce vor veni după ei, de copiii care se vor naște și care, când se vor face mari, să vorbească despre ea copiilor lor, pentru ca aceștia să-și pună încrederea în Dumnezeu, să nu uite lucrările lui Dumnezeu și să păzească poruncile Lui.

Părtășie în Prima Biserică Baptistă Română



Pe data de 5 August 2018, la invitația păstorului Teofil Ciortuz, păstorul Gabi Izsak de la Biserica Penticostală Română Philadelphia, a vizitat Prima Biserică Baptistă Română din Australia, Melbourne. L-a însoțit dirijorul Adrian Bordea împreună cu o parte din orchestra Bisericii Philadelphia.

Biserica a fost zidită sufletește și s-a bucurat de vizita fraților. La terminare s-a servit pizza și prăjituri.

Păstor Teofil Ciortuz

Biserica Harul - compasiune pentru cei lipsiți

Păstorul Dorel Brândaș împreună cu soția sa, Mihaela și un grup de credincioși de la Biserica Harul și de la Prima Biserică Baptistă Română, de o bună bucată de vreme se ocupă de oameni ai străzii din zona Dandenong. Ei le oferă, alături de cele necesare traiului, și speranța Mântuirii prin predicarea Evangheliei. Iată-l la lucru pe copilul Alex Mocanu, încurajându-i pe acești oameni, citindu-le din Biblie.

Păstor Dorel Brândaș



Așa cum ploaia...

Benoni Catană

Așa cum ploaia-mbeșugată
Adapă lanul înverzit,
La fel, înviorează, Tată,
Și glia searbădă, crăpată,
A sufletului meu trudit!

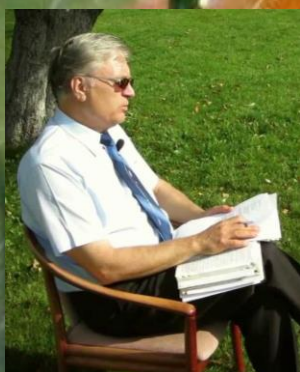
Așa cum razele de soare
Mângâie cald și lin pământul,
La fel, cu vocea-Ți iubitoare
Și mâna Ta vindecătoare
Atinge-mi sufletul și gândul!

Așa cum roua lăcrimează
Petalele de flori în zori,
La fel în ochii mei așază
Căința care-mi luminează
Cărarea vieții pe sub nori!

Așa cum prin păduri, izvoare
Înviorează pe-nsetat,
La fel, cu marea Ta-ndurare
Să-mi sature setea de visare
Și dorul meu înaripat!

Așa cum dimineata vine
Și-alungă-mpărăția nopții,
Înalță-Ți razele divine
Și-alungă pentru veci din mine
Umbra păcatului și-a morții!

Și vino, Doamne, vino iară,
Așa precum Ți-ai dat cuvântul,
Ca ploaia cea de primăvară
Și-nmoaie brazda, să răsară
Iubirea Ta pe tot pământul!



În zori de zi...

Benoni Catană

În zori de zi și astăzi m-am trezit...
„Și ce? Doar te-ai trezit de-atâtea ori!”
Și totuși, cât pot fi de fericit:
Pe mine Domnul astăzi m-a trezit,
Dar alții au sfârșit cu viața lor.

Și azi îmi bate inima frumos...
„Și ce? Doar altceva, oricum, nu știe!”
Și totuși, cât pot fi de bucuros
Că inima îmi bate azi frumos,
Când altora li-i slabă și pustie...

Și azi aud cum păsări ciripesc...
„Și ce? Le-auzi de fiecare dată!”
Și totuși, Doamne, cum să-Ți mulțumesc
Că pot s-aud cum păsări ciripesc,
Când alții n-au s-audă niciodată...

Și astăzi pot vedea un cer senin...
„Și ce? Ce ți se pare-așa feeric?”
O, minunat e-acest cadou divin
Să pot vedea și azi un cer senin,
Când alții văd... o lume de-ntuneric...

Și azi mă bucur iarăși să trudes...
„De ce? E-o nouă zi din cele grele!”
Și totuși, Doamne, eu Îți mulțumesc
Că două mâini m-ajută să muncesc,
Când alții nu se pot sluji de ele.

Și azi mă bucur iarăși să alerg...
„De ce? E-o nouă zi obositoare!”
Eu totuși mult mă bucur să-nțeleg
Cât sunt de fericit că pot să merg,
Când alții nu se-ajută de picioare.

Și azi sunt fericit că ești cu mine,
Că sufletul nu mi-e nicicând pustiu!
Îți mulțumesc că pot să fiu cu Ține,
Că-mi dai putere să înving suspine,
Când alții nu Te văd și nu Te știu...



Este o mare nevoie în zilele noastre de tați care să fie modele din punct de vedere spiritual pentru copiii lor. Una din cauzele principale pentru care tot mai mulți tineri trăiesc imoral, folosesc droguri, alcool, comit tâlhării, sunt violenți..., este faptul că tații nu-și îndeplinesc responsabilitățile care le revin ca și tați. Vom privi în Sfânta Scriptură mai întâi la tați cu care nu trebuie să ne asemănăm, tați care au eșuat în calitatea de tată. Apoi vom privi în Cuvântul lui Dumnezeu la tați care trebuie să fie un model pe care trebuie să ne străduim să-l urmăm.

Tați care au eșuat în calitatea de tată

Lot – Un tată care a pus mai mare accent pe lucrurile materiale decât pe cele spirituale.

Când Lot s-a separat de Avraam, el și-a mutat locuința lângă Sodoma (Geneza 13:10). Sodoma nu a fost un loc potrivit unde să-ți crești copiii. „Oamenii din Sodoma erau răi și afară din cale de păcătoși împotriva Domnului.” (Geneza 13:13).

Apostolul Petru spune despre Lot că el „...își chinuia toate zilele sufletului lui neprihănit, din pricina celor ce vedea și auzea din faptele lor nelegiuite” (2 Petru 2:8). Dacă Lot își chinuia zilele din cauza răutății oamenilor din Sodoma, gândiți-vă ce efect a avut acest lucru asupra copiilor lui Lot. Din Geneza 19 știm că unii din copiii lui Lot au ales să rămână în Sodoma

chiar și când ei au fost avertizați de distrugerea cetății.

De multe ori, mulți tați, iau decizii gândindu-se în primul rând la avantajele materiale, fără să se gândească la consecințele spirituale pe care aceste decizii le au asupra copiilor lor.

Eli – Un tată nepăsător

Motivul pentru care copiii lui Eli au fost așa de răi, a fost că Eli nu a exercitat nici un fel de disciplină asupra lor. I-a lăsat să facă ce vor. „I-am spus că vreau să pedepsesc casa lui pentru totdeauna, din pricina fărădelegii de care are cunoștință și prin care fiii lui s-au făcut vinovați, fără ca el să-i fi oprit” (1 Samuel 3:13).

Trăim într-o perioadă și într-o societate excesiv de permisivă. Oare câți copii cresc fără ca tații lor să pună niște limite, fără să le dea o direcție, fără să-l disciplineze pe copil atunci când este necesar? (Prov. 29:15,17).

Acan – Un tată lipsit de integritate

Un tată care a furat și a mințit. Israel tocmai a trecut Iordanul și a cucerit în mod miraculos, prin puterea lui Dumnezeu, Ierihonul. Dumnezeu a spus întregului popor prin Iosua: „Cetatea să fie dată spre nimicire, ea și tot ce se află în ea... Tot argintul și tot aurul, toate lucrurile de aramă și de fier, să fie închinat Domnului și să intre în visteria Domnului” (Iosua 6:17-19). Acan a nesocotit porunca lui Dumnezeu și atunci când a văzut mantaua de Șinear, cei 200 de sicli de argint și placa de aur în greutate de 50 sicli, le-a poftit, le-a luat și le-a ascuns în pământ în mijlocul cortului lui. (Iosua 7:20,21). Din cauza păcatului lui Acan, Israel a fost înfrânt în lupta cu cetatea Ai, și el, copiii lui, și toată casa lui au fost pedepsiți cu moartea.

Un tată care nu este onest, mai devreme sau mai târziu va aduce rușine casei lui.

Ieroboam – Un tată cu o religie de formă

Ieroboam a fost primul din cei 19 împărați pe care i-a avut regatul de nord, Israel. Ieroboam a dat tonul unei religii de formă, a unei religii care schimbă Cuvântul lui Dumnezeu după cum este convenabil pentru ei. (1 Regi 13:33,34). Toți împărații care au urmat după el în Samaria au mers pe calea trasată de el. Nadab, fiul său, a fost primul care a călcat pe urmele tatălui său. (1 Regi 15:25,26).

Tații răi, tații cu care nu trebuie să ne asemănăm sunt tații care pun mai mult preț pe lucrurile materiale și nu se gândesc la consecințele spirituale pe care deciziile lor le pot avea asupra copiilor. Sunt tații nepăsători, care nu se implică în educarea copiilor lor, sunt tații care nu sunt integri, sunt tații care au doar o religie de formă.

Tați care trebuie să fie un model pentru noi

Enoh – Un tată care a umblat cu Dumnezeu

Sunt doar câteva versete în Biblie care vorbesc despre Enoh. (Geneza 5:21-24 ; Iuda 14,15 ; Evrei 11:5). Toate aceste versete ni-l prezintă pe Enoh ca un tată care a umblat cu Dumnezeu, care a avut o credință mare în Dumnezeu, un om care a avut curaj să vorbească împotriva celor din vremea lui, care trăiau o viață nelegiuită. Trăim noi în felul acesta ? Suntem noi un astfel de exemplu pentru copiii noștri?

Noe – Un tată neprihănit

Dumnezeu a spus despre Noe că „era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui...” (Geneza 6:9). Când ne referim la Noe ca și tată trebuie să spunem că el a fost un tată extraordinar, care a fost preocupat de viața copiilor lui. Viața neprihănită pe care Noe a trăit-o în familie și în societate, a avut impact și a influențat pe copiii lui să-l urmeze pe calea aceasta. De ce spun acest lucru? Deoarece copiii lui erau adulți, căsătoriți și au decis să lucreze și să-l ajute pe tatăl lor la construcția corăbiei timp de 120 ani, în ciuda batjocurilor și ridiculizărilor din partea oamenilor din timpul lor. Dovada cea mai concludentă că ei au crezut și au ascultat de Dumnezeu și de tatăl lor, a fost faptul că și ei, împreună cu soțiile lor, au intrat în corabie. (Evrei 11:6 ; 2 Petru 2:5).

continuare la pag. 17

Fii larg la inimă și darnic

Traian Dorz

Fii larg la inimă și darnic,
fă binele cu pas tăcut.

Că n-ai făcut, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi c-ai prea făcut.

Ascultă sfatul și-ndrumarea,
îndreaptă-te când ești mustrat.
Că nu ascuți, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi c-ai ascultat.

Mergi fericit în orice vreme,
oriunde te-ar chema Isus.
Că nu te-ai dus, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi că prea te-ai dus.

Fii răbdător până la moarte,
oricât de-adânc ai fi brăzdat.
Că n-ai răbdat, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi c-ai prea răbdat.

Lubește cald întotdeauna,
chiar și pe-acei ce te-au zdrobit.
Că n-ai iubit, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi c-ai prea iubit.

Și iartă plin de bunătate
tot răul pe nedrept purtat.
Că n-ai iertat, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi c-ai prea iertat.

Din ce-ai văzut să ai credință
și pentru tot ce n-ai văzut.
Că n-ai crezut, vei plânge-odată,
dar n-ai să plângi c-ai prea crezut.

Examen de credință

Familia Popescu, trăind în regiunea Argeșului, se bucura mult că o femeie de treabă le aducea în fiecare dimineață laptele acasă. Copiii erau mulți și laptele era cum nu se poate mai de trebuință.

S-a întâmplat însă ceva ciudat. În câteva zile, lăptăreasa parcă nu mai era cea de mai dinainte. Mersul ei era mai vesel, ochii mai luminoși și fredona mereu melodii numai de ea știute. Doamna Popescu, mama celui care avea să fie cunoscut mai târziu printre noi ca Aurel Popescu, nu s-a putut opri să o întrebe curioasă: „Femeie ce e cu tine? Parcă ești îndrăgostită, parcă ești alta ...” „Sunt”, veni repede răspunsul lăptăresei. „M-am schimbat și nu numai eu. S-a schimbat și laptele pe care vi-l aduc. Doamnă Popescu, vă rog să mă iertați. Căutam să vă spun de câțiva timp, dar nu știam cum să încep. Ani de zile v-am adus lapte îndoit cu apă. Am clienți mulți și aveam și eu nevoie de bani. Așa că l-am înmulțit și eu cum am putut. Știți, m-am pocăit însă de curând și acum vi-l aduc așa cum îl iau de la vacă.”

Așa a apărut numele de „pocăiți” și prin preajma Argeșului. Trebuie însă acum să îndreptăm o greșală care a devenit o tradiție. Oamenii aceștia nu erau „pocăiți” prin viața lor. Viața lor era altfel din cauza pocăinței prin care trecuseră. Ei erau „credincioși”. Așa ar fi fost drept să li se zică. Oameni care și-au luat în serios credința. Oameni care dovedeau cu faptele schimbarea de dincolo de cuvintele lor.

predici.wordpress.com

„Tot așa și credința: dacă n-are fapte este moartă în ea însăși” Iacov 2:17.



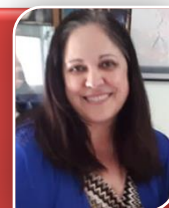
PILULE PENTRU SUFLET

Denisa Bărbulescu



„Nu vă plângeți unii împotriva altora, fraților, ca să nu fiți judecați; iată că Judecătorul este chiar la ușă”. (Iacov 5:9)

Este ușor, și chiar ne umple de entuziasm sfânt și încredere când declarăm că totul este bine și suntem mai mult decât biruitori în momente de liniște, când lucruri din trecut nu ne mai încearcă firea și caracterul. Cu cât mai greu este să stăm neclintii în omul nou când trecem prin încercări sau suntem sub atac. Începem să trăim prin filtrul emoțiilor și a celor ce percepem fizic, și reacționăm în loc să trăim ca un răspuns la victoria și iubirea pe care le avem prin Domnul Isus. Acest verset din Iacov astăzi poate este un imbold al Duhului Sfânt de a nu uita de iertarea și de iubirea care Domnul Isus ne cere să le manifestăm în viața noastră. Iubire în loc de judecată, prin care să ne recunoască lumea că suntem ai Lui.



PUTEREA ANTURAJULUI. CUM SĂ STAI DEPARTE DE CEEA CE ESTE RĂU

Dana Dobre

Avem nenumărate exemple în Biblie care exemplifică puterea anturajului. De cele mai multe ori, anturajul prost a stat la baza căderii multor oameni, care nu doar că au ajuns în ipostaze deplorabile, ci i-au tras și pe alții după ei. Este recunoscut faptul că anturajul ne influențează comportamentul și ar trebui să conștientizăm acest lucru. În Biblie se vorbește foarte mult despre efectul pe care îl poate avea acesta asupra omului. Apostolul Pavel îi avertiza pe creștinii din Corint în felul următor: „Nu vă înșelați: *Tovărășiile rele strică obiceiurile bune*” (1 Corinteni 15:33).

Orice om înțelept va evita anturajul care îl poate duce către păcat. Solomon a scris astfel în cartea Proverbelor: „*Cine umblă cu înțelepții, se face înțelept, dar cui îi place să se însoțească cu nebunii, o duce rău*” (Proverbe 13:20).

În pasajul din Geneza se povestește despre Dina, fiica patriarhului Iacov: „*Dina, fata pe care o născuse lui Iacov Lea, a ieșit să vadă pe fetele țării. Ea a fost zărită de Sihem, fiul hevitului Hamor, domnitorul țării. El a pus mâna pe ea, s-a culcat cu ea și a necinstit-o*” (Gen. 34:1,2).

Dina, plictisită de casa tatălui său, a fost curioasă să cunoască obiceiurile oamenilor din jur, să se amestece cu ei. Acest fapt a sfârșit prin necinstirea ei. Sihem a văzut-o pe Dina și i-a plăcut pentru că era diferită de ceea ce văzuse până atunci. Probabil și-o fi zis: „*În sfârșit una cuminte, virgină!*”. Și a violat-o, pentru că în Sihem violul nu era păcat. Pentru familia lui Iacov însă... Dina nu spune nimic despre principiile ei de viață, aducându-și aminte de asta doar după ce fusese necinstită. Așa acționează păcatul: te acaparează total, iar la sfârșit rămâi fără putința de apărare, căutând soluții la ceva care s-a consumat deja. Silit de împrejurări, Sihem acceptă să se convertească și el, însă nu pentru Dumnezeu, ci pentru Dina. Din acest moment nenorocirile se țin lanț: de la o simplă

„curiozitate” a Dinei, frații ei devin ucigași, sihemiții mor nevinovați a treia zi după ce au fost tăiați împrejur, iar Iacov și ai lui fug din Sihem... de teamă.

Dina nu a murit în conflict, a fost adusă acasă, însă cu fecioria pierdută. Iar onoarea, odată pierdută, nu se mai reface vreodată.

Uneori, faptele noastre aparent banale, pot avea urmări catastrofale asupra celor din jur. O vorbă nelalocul ei, prezența într-un loc unde n-avem ce căuta, un gând nepotrivit rostit cu voce tare sau exprimat prin gestică, o acțiune care nu-și are rostul... Niciodată tovarășiile rele nu vor conduce la evenimente fericite.

Să reținem că nici fiarele sălbatice nu sunt în stare să rănească, precum oamenii prin răutatea lor, după cum spunea un reputat teolog.

Atunci când ne hotărâm să ne stabilim undeva, ar trebui să cercetăm cu de-amănuntul clima, împrejurimile, să vedem dacă este totul potrivit pentru a sta acolo. Cu atât mai mult ar trebui să ținem cont de sufletul nostru, în ce anturaj îi permitem să pătrundă, pentru a nu-l lăsa pradă întâmplării sau nepăsării. Unii oameni se cred puternici...

Cei care se cred puternici să nu se lase influențați de anturaj, să fie puternici de la bun început, să nu se lase atrași să meargă acolo. Dacă însă sunt atât de slabi și nepricepuți la început, să nu se înșele crezând că le va fi apoi mai ușor să se elibereze, odată prinși în patimile care sunt în acel anturaj.

Totuși, nu aceasta este calea, ci calea este aceea pe care ne-o arată Dumnezeu:

„*De aceea, tu să umbli pe calea oamenilor de bine, și să ții cărările celor neprihăniți! Căci oamenii fără prihană vor locui țara, și oamenii neînținați vor rămânea în ea; dar cei răi vor fi nimiciți din țară, și cei necredincioși vor fi smulși din ea*” (Proverbe 2:20-22).



„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși, și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori!”
(Psalm 1:1).

Serviciu de căsătorie la Philadelphia, Melbourne



Duminică 12 August 2018, la Biserica Penticostală Română Philadelphia din Melbourne, a avut loc căsătoria religioasă dintre Emanuel Nicoli și Rebeca Călin. Emanuel vine din Adelaide, dar este stabilit în Melbourne și membru al Bisericii Philadelphia, iar Rebeca, cu ceva timp în urmă, a primit botezul în aceeași Biserică.

Biserica s-a bucurat de prezența păstorului Ilie Criste care s-a deplasat, împreună cu soția sa, sora Elisabeta și cei șase copii, de la Adelaide, unde este păstorul Bisericii Penticostale Betel. Păstorul Ilie Criste a avut un cuvânt de învățătură și încurajare pentru tinerii căsătoriți. Dumnealui a adus salutul Bisericii Betel pentru credincioșii din Melbourne, și s-a adresat apoi tinerilor căsătoriți:

„Înainte de căsătorie ai dreptul să alegi pe cine vei iubi. După ce ai ales și te-ai căsătorit ai datoria sfântă înaintea lui Dumnezeu, să iubești ceea ce deja ai ales. Relația dintre soț și soție trebuie să fie o relație biblică, pe întreaga viață. Dumnezeu este astăzi martor la acest legământ, trebuie să fiți credincioși unul altuia, și credincioși înaintea lui Dumnezeu”.

Păstorul Beni Pop de la Biserica Penticostală Betania a avut, de asemenea, un cuvânt de zidire pentru tineri și pentru întreaga Biserică.

Păstorul Bisericii Philadelphia, fratele Gabi Izsak a coordonat întregul program. „Nu te căsătorești cu cineva cu care ai putea să trăiești, ci cu cineva fără de care nu ai putea trăi. Dragostea este ceea ce ne leagă împreună și ceea ce ne păstrează împreună”, au fost cuvintele cu care păstorul i-a întâmpinat pe tinerii căsătoriți, dorindu-le o casă, o familie binecuvântată de Domnul:

„Eu mă culc și adorm în pace, căci numai Tu, Doamne, îmi dai liniște deplină în locuința mea” (Psalm 4:8).

Urare de nuntă

Corneliu Livanu



Să vă sporească fără margini
Iubirea care v-a legat,
Ea vă păstrează frumusețea
Din nufărul imaculat.

Să n-aveți zile fără soare,
Nici nori prea mulți, chiar de vor fi.
Vă fie viața sărbătoare,
Cu prima, strălucita zi.

Să vă-mbrăcați cu umilință
În orice faptă și cuvânt
Ca să parcurgeți, prin credință,
Al vieții drum, spre Cerul sfânt.

Vegheați pe calea vieții voastre,
Cu cât necazuri vor veni!
De sus, din zările albastre
Doi ochi cerești vă vor păzi.

Secretul vieții fericite
Nu stă-n mâncăruri, nici în bani,
ci-n inimi veșnic dăruite
Celui fără sfârșit de ani.

O taină mai presus de fire
A unui fericit cămin,
Să nu uitați: stă în iubire,
La bine, dar și la suspin.

Ani mulți ca și nisipul mării,
Cu spor, cu roade vă dorim
Pe plaiurile bunăstării
Și-n veșnicul Ierusalim.

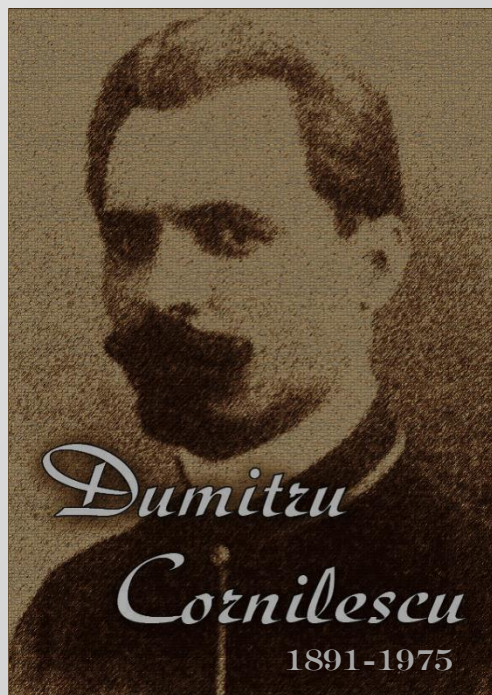


Pe când lucram la traducerea Noului Testament, a trebuit să caut fiecare cuvânt în grecește, într-un dicționar, ca să-i văd înțelesul. Și pe când făceam lucrul acesta, m-am trezit cu totul cu alte păreri despre lucrurile cele mai obișnuite. De pildă, când am văzut că Biblia vorbește așa de mult despre păcat, m-am gândit că păcatul trebuie să fie ceva grozav înaintea lui Dumnezeu, dacă El vorbește atât de mult despre păcat. Negreșit, totdeauna am crezut că păcatul trebuie să fie ceva foarte rău înaintea lui Dumnezeu, dar dacă m-ar fi întrebat cineva:

- Ce este păcat? I-aș fi răspuns.
- Dacă omori pe cineva, ai făcut un păcat.
- Cine e un păcătos?
- Ucigașul e un păcătos și locul lui este la închisoare.

Dar când am citit că „*oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecării*” (Matei 5.22), am rămas uimit, fiindcă știam că toți se mânie în fiecare zi. Dacă ai de a face cu persoane supărăcioase, nu poți altfel decât să te superi. Și dacă toți se supără, nu se poate ca lucrul acesta să fie așa de grav. N-am putut să pricep versetul acesta și am trecut mai departe. Când am ajuns la versetul din epistola către Romani, care spune că: „*Toți au păcătuît*”, nu am putut fi de acord cu el, fiindcă ziceam: „*Eu cunosc foarte multe persoane care n-au omorât niciodată pe nimeni și nu sunt în închisoare. Nu pot pricepe de ce spune Biblia că toți au păcătuît. Dacă nu cunosc pe alții, măcar mă cunosc pe mine însumi. Eu n-am omorât pe nimeni, n-am fost în închisoare, așa că nu pot spune că sunt un păcătos*”. N-am putut înțelege nici versetul acesta, l-am lăsat și am trecut mai departe.

Când am ajuns la celălalt verset: „*Nu este nici un om neprihănit. Nu este niciun om care să facă binele...*” m-am infuriat puțin pe locul acesta. Mi-am zis: „*Asta n-o pot crede fiindcă eu cunosc multe persoane care au făcut multe lucruri bune. Și dacă nu cunosc pe alții, mă cunosc pe mine. Am făcut o mulțime de lucruri bune, împărțind broșuri, dând ceva bani pentru Dumnezeu și așa mai departe. Și acum ce fac? Fac o foarte frumoasă lucrare: traduc Biblia în limba poporului meu. Dar atunci de ce spune Biblia că «nu e niciunul care face*



binele», când eu văd că este cel puțin unul... sunt eu însumi”. N-am putut pricepe și am mers mai departe. Când am venit la un alt verset din epistola către Romani, care spune că: „*Plata păcatului este moartea*”, am zâmbit și am zis: „*E cu puțință să crezi asemenea lucruri, fiindcă toată lumea moare: fie buni, fie răi. Ce fel de plată a păcatului e aceea dacă fiecare o capătă?*”. Așa că nici asta n-am înțeles-o și am mers mai departe.

Când am ajuns la versetul din Apocalipsa 20:14 care vorbește despre a „*doua moarte*”, adică iazul de foc, mi-am zis: „*Asta-i moartea ca plată a păcatului. Dar asta-i ceva groaznic. Aș*

vrea să știu cine e acolo în iazul de foc”. Și, când am văzut că în iazul cu foc sunt ucigașii (Apocalipsa 20.8), mi-am zis: „*Foarte bine, ucigașii trebuie să fie acolo, pentru că sunt mai păcătoși*”. Apoi am cercetat mai îndeaproape tot versetul ca să văd cine mai e acolo. Și, spre marea mea uimire, am descoperit că acolo sunt și mincinoșii.

„*Cum*” mi-am zis eu, „*e minciuna un păcat așa de mare ca să fie pedepsită cu aceeași pedeapsă ca uciderea? Doar orice om spune minciuni în fiecare zi. Și nu numai una, ci multe și de felurite soiuri: minciuni de afaceri, minciuni de nevoie, minciuni de lingușire, minciuni de politețe, etc. Și dacă e așa, mi-aduc aminte că și eu am spus o mulțime de minciuni în viața mea. De pildă, când ești acasă și vine cineva pe la tine și tu nu vrei să te vadă, spui că nu ești acasă. Asta înseamnă o minciună*”. Așa că acum m-am încredințat de-a binelea că eram un păcătos. Dar nu numai un păcătos, ci un păcătos osândit, care mergea spre iazul cu foc. Atunci a început să-mi fie frică și îmi ziceam mereu: „*Nu vreau să mă duc acolo în ruptul capului*”.

Nu cunoșteam însă calea mântuirii. Nu știam ce să fac ca să nu merg în iazul cu foc. Am cercetat mai departe. Când am ajuns la versetul acela din epistola către Romani, care spune că: „*toți sunt socotiți neprihăniți fără plată*”, am zâmbit și am zis: „*Ce ciudat! Cartea asta e plină de lucruri care se bat cap în cap. Până acum am văzut că toți sunt păcătoși, osândiți să meargă în foc, și acum deodată iată-i pe toți «socotiți neprihăniți fără plată».* Care e deosebirea?”. Și, citind mai cu luare aminte versetul acesta, am văzut că era și e o deosebire.

Da, „*socotiți neprihăniți fără plată*”, dar prin credința în sângele lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu L-a dat ca

jertfă de ispășire pentru păcate. „A”, mi-am zis, „Domnul Isus a murit pentru păcate. E adevărat?” Învățasem la școală că El a murit pentru păcatele întregii lumi (I Ioan 2.2). Dar la ce-mi folosește mie lucrul acesta, când eu sunt un păcătos și păcatele mele nu sunt iertate? „Dar, dacă a murit pentru păcatele întregii lumi”, mi-am zis eu, „a murit pentru păcatele mele, fiindcă și eu sunt unul din lume”. Oricum ar fi, văd din cartea aceasta că este o iertare a păcatelor, că Domnul Cristos a murit și pentru mine, deci iertarea aceasta e și pentru păcatele mele. Slavă Domnului!

Dacă voi zice lui Dumnezeu: „Doamne, eu nu cunosc decât cartea aceasta. Tu ai zis că e Cuvântul Tău. Eu am citit în ea că Domnul Cristos a murit pentru mine, am luat iertarea pentru mine. Dacă mă vei osândi, nu-i vina mea, fiindcă am crezut ce spune Cuvântul Tău”. Și așa am luat pentru mine iertarea păcatelor.

Acesta a fost cel dintâi pas. Al doilea pas a fost când am descoperit că n-aveam un Mântuitor mort, ci un Mântuitor viu, cu care puteam intra în legătură. El a murit pentru păcatele noastre, dar a și înviat ca să ne facă neprihăniți. Și acum e un Mântuitor viu. „Bun”, mi-am zis, „tocmai asta e ce-mi trebuia, îmi place să am o persoană vie, căreia să-i pot vorbi”. Dar cea mai mare bucurie a mea a fost când am descoperit că El este nu numai un Prieten viu, căruia îi pot vorbi, ci că în Mântuitorul cel viu am puterea să birui păcatul, pentru că El a frânt puterea vrăjmașului prin învierea Lui. Dacă lucrul acesta este adevărat, vreau să-l iau pentru mine

însumi, fiindcă nu mai vreau să trăiesc în păcatul care L-a omorât pe Mântuitorul meu.

Eu îmi închipuiam că păcatul face parte din firea noastră, că nu puteam altfel, că trebuie să păcătuim. Ce bucuros am fost când am descoperit că există o astfel de putere care biruie păcatul. Astfel L-am luat ca Mântuitor viu al meu. Cel din urmă pas a fost când am descoperit că El e și Domn. Domn înseamnă stăpân. El e stăpân, iar noi suntem robi. Noi nu mai suntem ai noștri, ci suntem ai Lui cu tot ce avem și cu tot ce suntem. Când am văzut că apostolul Pavel era un rob al lui Isus Cristos, am zis: „dacă apostolul Pavel era un rob, cu atât mai mult trebuie să fiu eu rob”. Și așa L-am luat ca Domn și Stăpân al meu, care n-are decât să poruncească, iar eu să ascult. Și ce Domn și Stăpân minunat e El, căci te poți încrede deplin în El.

Așa m-am întors la Dumnezeu. Acum știam că eram născut din nou, un copil al lui Dumnezeu. Știam că de acum trebuia ca toate să se înnoiască în viața cea nouă. Și cel dintâi lucru pe care ar trebui să-l înnoiesc a fost traducerea Bibliei, la care lucram. Căci îmi ziceam: „Traducerea de până acum e făcută de omul cel vechi. Eu sunt un om nou și trebuie să am o nouă traducere, făcută de omul cel nou”. Am început traducerea din nou, dar acum nu mai citeam Biblia cu întrebările de mai înainte, când ziceam: „Se poate? Să fie adevărat? etc.”, ci cu alte întrebări, și anume: „Am eu ce spune cartea aceasta? Sunt eu ce spune ea? Dacă nu, de ce nu sunt și de ce nu am? Iar dacă da, slavă Domnului!”.

FACEȚI-VĂ DOAR PARTEA VOASTRĂ

Păstor Greg Laurie



„Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu” Fapte 20:27

Mama mea a fost căsătorită și divorțată de șapte ori, așa că practic am avut o slujbă grea împărtășind Evanghelia soților ei. Bill a fost ultimul ei soț și, într-o zi, am primit un mesaj că Bill era foarte bolnav și nu mai avea mult de trăit.

Chiar atunci eram în drum spre aeroport, trebuia să predic undeva, dar mi-am dat seama că Bill ar putea muri în timp ce eram departe. Ironia a fost că eram în drum pentru a propovădui altor oamenilor despre Isus, în timp ce Bill, care era lângă mine, avea nevoie urgentă de a auzi Evanghelia. M-am întors și m-am dus la casa lui Bill. În momentul în care am intrat, mi-am dat seama că el era literalmente în pragul morții. I-am vestit încă o dată Evanghelia și i-am spus: „Bill, vrei să-L inviți pe Isus în viața ta?”. El mereu s-a împotrivit la acest lucru, dar de data aceasta a spus da. În acea zi am plecat de la domiciliul lui Bill mulțumindu-l lui Dumnezeu. Apoi am prins avionul. În momentul în care am aterizat, am primit un text care mă anunța că Bill a murit.

Când este vorba despre vestirea Evangheliei, înțelegem noi cu adevărat că eternitatea este în joc? Nu știm cât vor trăi oamenii și nu știm cât timp vom trăi noi. Apostolul Pavel, le spunea prezbiterilor din Efes: „De aceea vă mărturisesc astăzi că sunt curat de sângele tuturor. Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu (Fapte 20: 26-27). Pavel spunea: „Mi-am făcut partea”.

Partea noastră este proclamarea Evangheliei. Partea lui Dumnezeu, dacă vreți, este convertirea oamenilor. Slujba noastră este să aruncăm sămânța. Slujba lui Dumnezeu este să culeagă acolo unde a fost semănat.

Faceți-vă doar partea voastră.

EU ȘTIU CĂ POȚI

Elena Marin Alexe

Eu știu că poți
Pentru că ești Viață.
În mâna Ta
Sunt doar un fir de ață.

De vrei mă ții,
De nu, îmi curmi trăirea.
Tu hotărăști,
Deci, nu mă pierd cu firea.

Faci tot ce crezi,
Căci Tu ești Creatorul,
În voia Ta
Îmi este viitorul.

În rugăciuni
Adesea plec grumazul.
Mai plâng, Te chem,
Îmi povestesc necazul.

Dar voia Ta
În toate se va face,
Ești Tatăl meu,
Iar legea Ta îmi place.

Când mi-este greu,
Mereu te strig pe nume,
Isus iubit,
Mi-ești cel mai drag pe lume.

Eu știu că ești
A toate Ziditorul,
Tu viață-mi dai
Isus Mântuitorul!

Eu știu că poți,
Nădejdea mea e-n Tine.
Îți mulțumesc
La greu, ca și la bine.

Sunt doar un fir
În palma veșniciei
Azi voi sorbi
Din Oda bucuriei.

Ce înseamnă o căsătorie bună?

Păstor Daniel Brânzei

„*Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi*” (Ioan 8:32)



Ideea că o căsnicie poate fi perfectă ne induce în eroare și ne provoacă deziluzii... practic, ne pregătește s-o abandonăm, atunci când fantezia se ciocnește cu realitatea. Lucrul acesta se întâmplă frecvent!

Numai când accepți adevărul că oamenii sunt slabi, nestatornici și dezamăgitori – și că tu faci parte dintre ei – vei putea afla fericirea de lungă durată în căsnicie. Așadar, în câteva ediții la rând, analizăm împreună câteva concepții greșite despre căsnicie.

Astăzi vom vorbi despre **microbul iubirii**. Unii avem impresia că dacă ne aflăm în locul potrivit, la timpul potrivit, cu persoana potrivită, dragostea ne va „contamina” pur și simplu, și vom pluti pe barca fericirii toată viața. Problema e însă că – atunci când ajungem epuizați din cauza creșterii copiilor, a locului de muncă, a ratelor – „microbul iubirii” își ia zborul.

În corvoada noastră zilnică printre vase murdare, scutece și treburi casnice, ceva trebuie să cedeze. Așa că iubirea cedează locul pe care îl ocupa în prim-plan, și realitatea preia controlul. Deoarece confundăm **îndrăgostirea** cu iubirea adevărată, noi avem impresia greșită că iubirea și-a făcut bagajul și a plecat, iar noi trebuie s-o urmăm. De fapt, dragostea nu se ofilește pentru că idila e înlocuită de realitate...

Dacă doi oameni care se îndrăgostesc sunt dispuși să stea împreună în dragoste și să treacă prin provocările vieții, povestea de dragoste se poate reînsoflete, devenind mai puternică și mai rezistentă ca niciodată. Poate idila ne-a făcut să ajungem împreună, dar dragostea (care nu se gândește la sine) ne ține împreună. Nu așa spune Biblia?

„*Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acopere totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.*” (1 Corinteni 13:4-7).

va urma



The Gideons International

Our sole purpose is to lead people to Jesus Christ

SHARING FAITH IN AUSTRALIA TOMORROW

Society and culture are changing. How will we share the gospel?

Get a snapshot of spirituality in Australia, with great worship and live Q&A!

KARL FAASE
GUEST SPEAKER

SILVIE PALADINO
PERFORMING LIVE

More than 60% of Australians are open to Christianity. FAITH AND BELIEF SURVEY 2017

SAVE THE DATE - SATURDAY 6 OCTOBER 2018 7.00PM CELEBRITY ROOM MOONEE VALLEY





Ultima gară

(Maradona - final...)

Prin anul 2005 s-a eliberat Maradona. L-a luat un creștin, l-a găzduit și a avut grijă de el pentru o vreme. Era fericit. Era liber. Nu se atingea de alcool și scria cartea vieții lui. Ne întâlneam în Gara Centrală.

- Îmi place să stau aici, în gară, îmi spune el. Mă sui în ce tren vreau, mă dau jos unde vreau, nimeni nu mă deranjează, nimeni nu mă urmărește.

- Norocosule, gândesc eu cu glas tare.

Stăteam la o măsuță într-o cafenea în *Murray Street*, lângă magazinul *Mayer*. Liniște, răcoare, bună cafea.

Maradona a început să-mi citească din cartea lui dar gândul m-a purtat departe, departe, în iubitul București, imediat după decretul din 1982, când am fost eliberați de la Aiud, soția tinereții mele și eu, vai de noi amândoi... Era iarnă, frig uscat fără zăpadă, dar mie nu-mi păsa. La Aiud lăsasem boxa zero – minus douăzeci de grade, îmbrăcat în zdrențe de boschetar. Acolo mă plimbam cinci pași înainte și cinci pași înapoi. Atunci visam că mă plimbam pe Calea Griviței de la Podul Constanței până la Cișmigiu; treceau tramvaiele pe lângă mine, priveam case, blocuri, mașini, femei frumoase, restaurante...

Dar iată că visul a devenit realitate. Am mers într-o zi de la Chitila până la Chibrit, să tot fie 10 km. Tocmai voiam să traversez Calea Griviței, să intru la Alimentara să-mi cumpăr o sticlă de țuică, să am de drum, când, iată că se opresc toate mașinile. Eu mă uitam la șoferi și ei la mine. „Măi, ce să fie?” Un șofer îmi face semn cu mâna că pot să traversez. Eu? Da, eu, nu mai era nimeni lângă mine. Adică toate mașinile astea s-au oprit ca să mă lase pe mine să trec? Am traversat strada în fugă. Am observat că eram la trecerea de pietoni – eram pieton, făceam parte dintr-o categorie de oameni. Mai târziu, când am citit în Biblie că toți suntem păcătoși, m-am bucurat că iar m-am găsit făcând parte dintr-o categorie de oameni. Nu eram un individ separat, neînsemnat, eram un păcătos... Dar asta a venit mult mai târziu, acum eram un pieton și m-am bucurat că sunt și eu cineva.

În plimbările mele mereu aveam o coadă după mine. O Dacia neagră mă urmărea, mă depășea, mă aștepta până ce eu treceam și... tot așa... O dată șoferul s-a dat jos să se dezmoștească și fuma liniștit. Eu am ajuns lângă el, am scos o țigară, m-am apropiat, i-am zâmbit:

- Îmi dați un foc, don major? Mi-a dat foc și s-a uitat cu ură în ochii mei. Eu i-am mulțumit:

- Să trăiți, don major, și am trecut mai departe.

Treceam într-o zi peste podul Grant, Dacia neagră era după mine fără jenă. Am traversat Bulevardul 1 Mai că am văzut o coadă mare la Alimentară. Nu aveam nevoie de nimic, doar să-mi petrec timpul. Magazinul era gol, nimic de mâncare pe rafturi, doar apă minerală. Afară era o coadă de 100 de oameni. Intru-n vorbă:

- Ce se dă aici? Un bătrân pufăie din țigară și-mi răspunde:

- Ce-o fi, dom'le. Bun ce-o fi... O țigancă tânără, tremurând din dinți de frig, este mai informată:

- Vine *frații petreuși* și tacâmuri. Altă țigăncușă:

- Aduce brânză și ulei, mi-a spus mie sectoristul...

Și viața merge înainte....

Maradona citește din cartea vieții lui. Eu îl privesc cu bucurie – „*ăsta a scăpat de focul iadului!*”. Îi și văd sufletul în rai. L-am lăsat în gară și au trecut câteva luni bune până când l-am revăzut. Pentru ultima oară. Uite cum a fost:

Conduceam taxiul prin *Northbridge*. Era după miezul nopții, vineri seara. Aici noaptea este iadul pe pământ. Eram oprit la semafor pe *William Street*, colț cu *Frances Street*. L-am văzut ieșind din mulțime, traversa strada – Maradona, cu capul plecat, mers nesigur, împleticit, s-a apropiat de mine. M-a recunoscut. Am tras taxiul lângă el și am împins ușa:

- Urcă, sări repede, Maradona. S-a urcat în taxi greoi. Am demarat ușor, am virat stânga pe *Roe Street*. Am oprit într-un loc liniștit. Eram în spatele Gării, vechiul nostru loc de întâlnire. Eu nu am scos un cuvânt, așteptam...

- S-a terminat, Brother Con, am ajuns la capul puterii mele, la capătul drumului... Fiul meu s-a sinucis, biet copil, doar 19 ani... Nu mai am de ce să lupt, sunt învins... Rămâi cu bine, *Brother Con*, eu plec într-o lungă călătorie... Înainte să scot un cuvânt a deschis ușa și a coborât în noapte. A pășit în întuneric, înapoi, cale lungă, neștiută...

A fost ultima dată când l-am văzut pe Maradona. Și viața merge înainte....

Din cartea *Păstorul trist* de Constantin Oprănescu

Costul de a-L urma pe Domnul

BISERICA MARANATA

Duminică seara, pe data de 12 August 2018, a avut loc o seară specială de închinare. Grupul de tineri din Biserica Maranata și Biserica Harul din Melbourne, Australia, au avut un program comun în limba engleză.

Bisericile din Australia doresc să încurajeze tinerii să participe la închinare în limba engleză, limbă pe care ei o înțeleg. La acest



program, tema principală a fost **Costul de a-L urma pe Cristos**. Au luat cuvântul, dintre tineri, Jonathan Buzgău, Natanael Brândaș și fratele păstor Dorel Brândaș. Grupul de fete a cântat pentru slava Domnului. Mulțumim Domnului pentru tinerii care sunt serioși în relația lor cu Domnul, și îi încurajăm pe toți să le urmeze exemplul bun.

Adrian Buzgău

PRIMA BISERICĂ BAPTISTĂ ROMÂNĂ DIN MELBOURNE, AUSTRALIA



Fratele Nathan Marinău, împreună cu soția sa, Jessica, au înviorat programul de Duminică seara, 12 August, prin mărturii și cântări de slavă aduse Domnului.

De asemenea, fratele Nathan a avut un mesaj de încurajare pentru întreaga Biserică. Amândoi, fiind doctori psihiatri, conduc „*Life transformation Psychology*”. Iată o secvență din mesaj:
„Numele cabinetului nostru este legat de credința noastră că Dumnezeu poate transforma viețile oamenilor. O face pentru că ne iubește și dragostea Lui este descrisă în Evanghelie. În viață sunt atâtea probleme, profesionale, financiare, stres și depresie, chiar și aici, în Australia. Oricât am încerca să învingem cu propriile noastre eforturi aceste probleme ale vieții, nu vom reuși. Singurul care poate este Dumnezeu, prin Evanghelie. El lucrează înlăuntrul nostru, dându-ne iertare și eliberare de povara păcatului”.

APEL LA RUĞĂCIUNE

Un grup de tineri creștini împreună cu sora Ana Ciortuz au făcut o vizită familiei Iacob și Emilia Cerbu. Sora Emilia, care este bolnavă, a fost alinată de căldura dragostei acestui mic grup de vizitatori.

Rugăm frățietatea de pretutindeni să o susțină în rugăciune pe sora noastră.

„Este vreunul printre voi în suferință? Să se roage! Este vreunul cu inimă bună? Să cânte cântări de laudă! Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii Bisericii și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului” (Iacov 5:13,14).

Correspondent Iacob Cerbu



Există iad cu adevărat?

Frances Swaggart

Cu câteva luni în urmă, un tânăr pe nume Samuel mi-a scris și m-a întrebat: „Există iad cu adevărat? Prietenii mei spun că iadul este distractiv și că nu există foc”. În câteva cuvinte, Samuel a descris situația: prietenii lui iau în râs acest subiect.

Nu după mult timp după primirea acestui e-mail, în cadrul programului meu TV, într-o dezbatere, ne-am referit la subiectul sinuciderii, și dacă o persoană care își ia propria viață ar merge în iad. Grupul prezent, împreună cu mine, am discutat acest lucru pe larg, recunoscând că uneori există circumstanțe atenuante în jurul unei sinucideri, cum ar fi boli psihice sau efecte de medicație, în care - în acel moment critic - numai Dumnezeu cunoaște starea inimii unei persoane și viitorul sufletului său.

În afară de astfel de circumstanțe, credem că sinuciderea premeditată este un păcat care, atunci când este comis, probabil nu oferă timp pentru pocăință sau pentru a căuta iertarea lui Dumnezeu. Pentru persoana care se gândește la sinucidere ca o scăpare rapidă din luptele vieții, răspunsul nostru a fost, da, consecința unui astfel de act ar fi eternitatea petrecută în iad.

Am mers acasă în acea seară, gândindu-mă la tot ce am discutat despre program. De fapt, am dormit foarte puțin în noaptea aceea, pentru că Domnul a avut de-a face cu mine, în mare măsură, pe tema iadului. Mi-a indicat să le spun oamenilor că iadul este real - **foarte, foarte real**. Domnul a continuat să insiste în duhul meu - există o pedeapsă veșnică - și că ar trebui să mă ocup de acest adevăr într-un mod mai serios.

În dimineața următoare, în ascultare de Domnul, am făcut asta. Le-am spus telespectatorilor că prea mulți oameni au astăzi în mintea lor faptul că Dumnezeu nu-i va pedepsi pentru păcatele lor. Iar motivul pentru care ei cred asta este pentru că Biserica modernă are aceste învățături. Bisericile inclusive, orientate spre diversitate, căutătoare de senzații, umanitare, din ziua de azi, învață numai despre bunătatea, dragostea și mila lui Dumnezeu. Ca urmare, mulțimile care aderă la aceste învățături false, merg în iad. Cineva a spus odată: „Cei din Bisericile de astăzi nu vor să audă un mesaj despre pocăință. Cei din iad vor să-l audă”.

Mă întreb cât de mulți participanți la astfel de Biserici pot să-și amintească când au auzit ultima oară o predică despre iad, despre consecințele biblice ale păcatului, sau chiar un mesaj din Vechiul Testament. La fel ca majoritatea copiilor de la școala duminicală, ei ascultă cu plăcere despre Dumnezeu lui Ioan din 3:16, dar este îndoielnic că ei știu ceva despre Dumnezeu Genezei 6:13: „Atunci, Dumnezeu a zis lui Noe: *„Sfârșitul oricărei făpturi este hotărât înaintea Mea, fiindcă au umplut pământul de silnicie; iată, am să-i nimicesc împreună cu pământul”*”. (Geneza 6:13). „Toate făpturile care erau pe fața pământului au fost nimicite, de la om până la vite, până la târătoare și până la păsările cerului; au fost nimicite de pe pământ. N-a rămas decât Noe și ce era cu el în corabie” (Geneza 7:22). Biblia spune că Domnul este același ieri, astăzi și în veac, așa că nu S-a schimbat. El este un Dumnezeu al iubirii și îndurării, dar El este și un Dumnezeu al judecății și al neprihănirii.

Prea mulți oameni astăzi se joacă cu locul lor în veșnicie, având convingerea că un Dumnezeu iubitor și milostiv niciodată nu ar putea să trimită pe cineva în iad. Batjocoritorii, cei nemântuiți și cei căldicei, gândesc: „Când am să mor, Cineva acolo sus mă iubește suficient pentru a-mi trece cu vederea păcatele. La urma urmei, El știe că sunt doar un om”. Ei trebuie să citească Evrei 10: 26,27: „Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc care va mistui pe cei răzvrățiți”.

Locul în care vă petreceți credința afectează locul unde veți petrece veșnicia, dar majoritatea oamenilor nu se gândesc deloc la asta. Ei nu reușesc să-și dea seama că moartea este finală - toate deciziile sunt luate pe această parte a mormântului. Odată ce am respirat ultima suflare a vieții, nu există nicio întoarcere, nicio negociere cu Dumnezeu. Oamenii din iad știu astăzi adevărul: nu există niciun purgatoriu în care să suferi pentru o vreme, până când cineva se va ruga destul de fierbinte; nu există nicio anihilare pentru a pune capăt imediat chinului; și nu există nicio reîncarnare sau a doua șansă sub nicio altă formă. „Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata” (Evrei 9:27).

Creștini iranieni atacați într-o tabără de refugiați din Grecia

Ionuț Poteraș

<https://www.stiricrestine.ro>

Un grup de musulmani irakieni care locuiesc într-o tabără de refugiați din Grecia a atacat recent un mic grup de creștini iranieni care se întâlneau în tabără pentru studiu biblic. Creștinii atacați erau toți foști musulmani convertiți la credința în Cristos. Conform organizației *International Christian Concern* (ICC), care a preluat știrea de la organizația 222 *Ministries*, șapte iranieni au trecut granița din Turcia în Grecia în apropierea orașului grecesc Salonic, și au fost primiți în tabăra de refugiați de la sud de localitatea Larissa. Iranienii se întâlneau regulat pentru studiu biblic, încurajând și alte persoane din tabără să li se alăture.



Pe 27 iunie, un grup de musulmani i-au atacat pe creștini, i-au amenințat cu cuțite și i-au luat la bătaie. Doi bărbați, dintre cei atacați, au fost duși la spital. Creștinilor li s-a spus de asemenea că trebuie să părăsească tabăra de refugiați.

Poliția elenă, care a fost prezentă la momentul atacului, nu a făcut nimic, pentru că erau depășiți numeric de către atacatori.

„Atunci când un musulman se convertește la creștinism, o face asumându-și un mare risc. Converteții la creștinism dintre musulmani sunt de cele mai multe ori alungați de către familie și de multe ori supuși la violențe de către membrii comunității în care trăiesc, pentru că sunt considerați apostazi”, a declarat Claire Evans, director în cadrul ICC. *„De multe ori ei trebuie se fugă din localitățile lor de baștină și să înceapă viața de la zero, într-o locație nouă. Acest atac nu este o coincidență, creștinii au fost vizați în mod specific”.*

Sursa: CBN News

MUZICĂ ATUNCI CÂND BATE VÂNTUL

Mia Pășcuț

„Am trecut prin foc și prin apă; dar tu ne-ai scos și ne-ai dat belșug” Psalmul 66:12.

Dragilor, am citit despre un baron german care a întins mai multe sârme între cele două turnuri ale castelului său, cu speranța să poată construi o harpă eoliana - un instrument muzical care scoate un sunet minunat atunci când aerul întretaie corzile ei.

La început nu a auzit nimic, fiindcă nu bătea vântul. Curând însă, a început să bată o briză ușoară și el a început să audă muzica stinsă a harpei. Dar sunetele cele mai armonioase s-au auzit abia când vânturile puternice de iarnă au izbit în fire. Atunci o muzică glorioasă umplea valea și spațiul dintre cele două turnuri. Așa că, sunetele cele mai armonioase se nășteau pe timp de furtună.

La fel se poate întâmpla și în viețile noastre. Deseori constatăm că atunci când furtunile necazului bat cel mai tare, noi beneficiem cel mai mult de harul și de îndurarea lui Dumnezeu. Dacă dificultățile vieții n-ar „*lovi deloc în corzile vieții noastre*”, Dumnezeu nu ar avea prilejul să ne arate biruința pe care numai El ne-o poate da.

Prieten drag, te-ai zbatut vreodată să înțelegi de ce ți se întâmplă lucruri rele? Te-ai săturat de furtunile vieții? Nu te mai zbate, ci lasă-L pe Dumnezeu să producă în viața ta calități asemănătoare cu ale Domnului Isus Cristos. Încercările și dificultățile pot crea muzică în viața ta, prin care să-L slăvești pe Dumnezeu și să fii o binecuvântare pentru alții. Cei care Îl binecuvântează pe Dumnezeu în încercările lor, vor fi binecuvântați de Dumnezeu prin ele.

Cu drag vă îmbrățișează, Mia

CARL ȘI GAIL MUSCH LA MILLINGIMBI ISLAND, NORTHERN TERRITORY, AUSTRALIA

Acest băiețel a fost găsit mort în fundul unei gropi de apă noroioasă, când un grup de copii au venit să se scalde. L-au târât afară și l-au dus la clinică, unde doctorul a încercat să-l reînvie, dar în final l-a declarat mort. Apoi copiii au întrebat dacă se pot ruga Domnului Isus pentru el. Ei s-au rugat și copilul și-a revenit la viață. Astăzi el are o foame continuă pentru a auzi Cuvântul lui Isus care l-a readus la viață... și care dă viața veșnică tuturor celor care cheamă Numele Lui.



Carl și Gail Musch sunt australienii care au plantat Biserici în comunitățile aborigene. Ei au privilegiul de a sluji Bisericii indigene de peste 12 ani.

Informații, donații: world-outreach.com

Avraam – Un tată credincios

Avraam a fost un om care s-a încrezut în Dumnezeu și care a ascultat de Dumnezeu chiar și atunci când ceea ce i-a cerut Dumnezeu să facă părea absurd din punct de vedere omenesc (Geneza 12:1 ; 22:2). Un astfel de om este un tată deosebit de bun. Dacă Avraam ar fi eșuat ca și tată, cu siguranță el nu ar fi fost numit „tatăl tuturor credincioșilor”. (Romani 4:11).

Iosua – Un tată care a slujit pe Dumnezeu cu credincioșie

Iosua s-a încrezut în Dumnezeu și în momente când cei mai mulți din poporul Israel nu au crezut (Numeri 13,14). Ca și conducător al poporului Israel, Iosua a dovedit în mod constant că el se încrede în Dumnezeu și că ascultă de Dumnezeu în ce privește viața lui și modul cum trebuie să conducă poporul lui Dumnezeu. Ce exemplu minunat a fost el pentru copiii lui. Când Iosua a fost bătrân, înainte de a-și încheia viața și slujirea, adună întreg poporul și fără să-i pese cum erau ceilalți tați sau ce făceau ei, el a făcut acea declarație care a fost și este așa o inspirație pentru toți tații credincioși, de-a lungul istoriei: „Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului” (Iosua 24:15).

Zaharia – Un tată care a trăit în curăție, păzind Cuvântul lui Dumnezeu încă din copilărie

Despre Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul, citim că el a fost „neprihănit și a păzit fără pată toate poruncile și toate rânduielile Domnului.” (Luca 1:5,6). Acestea sunt calități deosebite pentru un tată. Adevărul important pe care vrem să-l scot în relief este că Zaharia a avut aceste calități înainte de a fi tată, chiar înainte de a se căsători. Atunci când a venit vremea să se căsătorească, s-a uitat în tot Israelul după o fată care să aibă aceleași valori ca și el. Aceasta este o lecție importantă pentru tinerii care nu sunt căsătoriți.

Dragul meu tânăr, dacă vrei să ai o familie binecuvântată de Dumnezeu și să fii un tată după voia Lui, apropie-te de Dumnezeu cu pocăință și credință, trăiește o viață curată potrivit Cuvântului Său, și alege-ți ca soție o fată care trăiește și are aceleași idealuri ca și tine.

Un tată bun umblă cu Dumnezeu în fiecare zi, ca Enoh, trăiește o viață neprihănită, ca Noe, ascultă și face ceea ce Dumnezeu îi spune, ca Avraam, se încrede și nu se rușinează de Dumnezeu, ca Iosua, și păzește Cuvântul lui Dumnezeu, ca Zaharia.

Să ne evaluăm în lumina Scripturii. Suntem noi tați care suntem o binecuvântare din punct de vedere spiritual pentru copiii noștri? Suntem noi tați care suntem pe placul Domnului?

FRAȚI PĂSTORI DIN AUSTRALIA

Revista Speranța vrea să ajute la construirea unei Biserici în Cambogia, și vă invităm să fiți alături de noi în această lucrare de largire a Împărăției lui Cristos. Fratele Doru Mureșan, de la Biserica Penticostală Philadelphia din Melbourne, a fost în aceasta Biserică din Cambogia și are legături cu cei de acolo. Este vorba de Biserica din satul Phnom Den, formată din 30 de membri, plus 50 de copii. Păstorul Soun Kimsin este dedicat acestei Biserici și este sprijinit de către misionarul român Claudiu Moisa, care slujește în această zonă de mai bine de doi ani.

Dorim să ajutăm financiar pentru terminarea construcției acestei Biserici. Informațiile le vom trimite prin Revista Speranța.

Contul Revistei Speranța este:

Name: Romanian Speranta Association Inc.

Bank: National Australia Bank

BSB: 083214

Account: 879530941

Coordonator pentru Revista Speranța este

Adrian Buzgau: 0433 766 376,

AdrianBuzgau@gmail.com

Vă rugăm să ne spuneți dacă doriți să vă implicați cu noi în această lucrare. Așteptăm vești despre donații până la 1 Noiembrie 2018.

Adrian Buzgău

2018 - MISIUNEA ECCLESIA, CAMBODIA

Și pentru că timpul nu stă pe loc, iat-o pe Silvia trecută de vârsta copilăriei. Termină liceul în Iași și obține un post de profesoară suplinoare la Școala Generală din comuna Cheile Bicazului, la poalele Muntelui Ceahlău. Datorită convingerilor ei religioase și spiritului de evanghelizare care o însuflețea, este nevoită să se întoarcă în orașul natal, Iași. Aici intră în legătură cu alți prieteni creștini și participă intens la introducerea clandestină a Bibliilor, acțiune foarte riscantă pe vremea aceea, când comuniștii îi persecutau pe toți creștinii. Iată ce se întâmpla:

NOAPTEA

.....
Ieșind din parc, pe strada principală, Genovieva zărise imediat ceva ce mi-a atras atenția și mie. Era o mașină mică, cu număr străin.

- Ei sunt! mi-a spus ea, ca și cum aș fi știut și eu despre cine este vorba. De aceea te-am chemat la mine. Mi-a spus mama că dimineață, pe când eu eram la școală, au venit doi și mi-au lăsat vorbă să ne întâlnim aici. Ne-am uitat în stânga și în dreapta, apoi am traversat strada. Din vale veneau doi băieți cu ghiozdanele în spate și o bătrânică având o sacoșă nu prea plină în mână. Genovieva s-a uitat iar, de jur împrejur, în sus și jos, pe stradă, apoi, mai mult în șoaptă, mi-a zis:

- Se pare că nu-i nimeni suspicios prin apropiere. Hai să vedem cine sunt cei doi din mașină. Fata de lângă șofer ne-a văzut și a deschis geamul. Erau foarte tineri.

- Unde este Palatul Culturii? ne-a întrebat ea într-o engleză britanică. Am putut să o înțeleg pentru că învățasem și eu puțină engleză în anii de liceu. Dar Genovieva a fost cea care le-a răspuns. Ea vorbea și traducea pentru toți străinii care veneau la noi în Biserică.

- Vă întoarceți și, când ajungeți în vale, o luați la stânga și mergeți tot înainte. Apoi drumul continuă într-o vale care face o altă curbă la stânga și apoi una la dreapta. Continuați drumul care pare a se

termina chiar în fața Palatului, i-a răspuns Genovieva, în timp ce șoferul scosese harta. Ne oprisem în drum fără să dăm vreun semn de grabă.

- Ești, cumva, Genovieva? întrebă șoferul mai în șoaptă.

- Da, eu sunt Genovieva și ea este prietena mea, Silvia. Amândoi mi-au zâmbit și m-au salutat cu o aplecare ușoară a capului.

- Nu vă mai reținem acum și aici. Ne întâlnim la ora șapte în Grădina Botanică, a zis el, făcându-se că se uită foarte interesat pe hartă.

Fără niciun alt cuvânt, ne-am continuat drumul.

- Cine-s aceștia, Genovieva? Sunt cei care au mai fost și rândul trecut? am întrebat-o eu, curioasă.

- Nu, Silvia, sunt alții. Nu-i cunosc nici eu. Rândul trecut au fost doi bărbați.

De când m-am întors din munți, în mai multe ocazii, am ajutat și eu la încărcatul, descărcatul și ascunsul Bibliilor aduse în secret în România. Mi-aduc aminte de noaptea când l-am întâlnit și pe tata într-un astfel de loc. Am rămas amândoi surprinși pentru o clipă, dar nu era timp pentru discuții. Ne-am văzut fiecare de treabă, până când, mai târziu, tata mi-a spus că sunt ani de zile de când era și el implicat în *lucrarea cu Biblii*, dar că nimeni nu trebuia să știe acest lucru. Nici mama nu știa că soțul ei este implicat într-o lucrare atât de riscantă. Știam și eu că implicarea mea într-o astfel



de lucrare era riscantă. Se găseau întotdeauna bărbați și chiar femei care să lucreze pentru Securitate, spionându-i pe oameni. Unii pentru o bucată mai mare de pâine sau pentru un serviciu mai ușor și o leafă mai bună, erau gata să-și vândă și proprii părinți. Pe alții îi amenințau, iar alții erau naivi, deveneau informatori din prostie.

- Poți să stai și să ne ajuți? m-a întrebat Genovieva înainte de a intra în curte.

- Sigur că pot, deși sunt foarte obosită, i-am răspuns eu. Intrând pe porțița care ducea într-o curte mică, apoi în verandă, Genovieva deschise ușa de lemn masiv, vopsită în verde închis, și intră strigând din ușă.

- Mamă, suntem noi, eu și cu Silvia!

- Hei, Silvișor, ce mai faci tu? mă întreabă mama Sfatcu. Bine ai venit la noi. Hai, ia loc aici, pe pat, și gustă să vezi ce borș bun de fasole cu mămăliguță caldă am făcut. Vrei și-o ceapă?

- Da, mama Sfatcu, știi că-mi place ceapa....

După ce-am mâncat borșul de fasole, cu câteva minute înainte de ora șapte, împreună cu Genovieva și Tudorică, am ieșit la o *plimbare* prin Grădina Botanică. Trandafirii erau înfloriți, iar parfumul lor străbătea grădina până departe. Pe lac nuferii erau înfloriți iar broaștele își începeau concertul imediat după ce cobora întunericul serii. Ne plăcea tare

mult să venim aici, seara târziu, și să ne înregistrăm duete, acompaniindu-ne la chitară. Era ceva de vis! Dar acum trebuia să găsim o mașină cu care să aducem Bibliile de la locul unde urma să ne întâlnim. Foarte puțini creștini aveau mașini pe vremea aceea și nu puteam îndrăzni la oricine. Misiunea noastră era destul de riscantă și nu voiam să-i implicăm și pe alții care n-ar fi fost gata să plătească prețul. Deodată, Genovievei i-a venit o idee:

- Ce-ar fi să-l rugăm pe Marcel să ne ajute? Este un băiat serios și, de obicei, foarte discret. Îl rugăm să meargă cu noi și să nu pună întrebări. Sunt sigură că nu mă va refuza, dacă este acasă și are timp. Zis și făcut! Genovieva trecu strada și intră la Marcel în curte. Câinele lor mare le dădu de știre și, ca și cum ar fi fost aranjat, Marcel ieși afară. La propunerea ei, el răspunse afirmativ, cu mare politețe, fără să pună nicio întrebare. Marcel era nepotul unui foarte mare și bun poet creștin din acele vremuri.

Cum s-a întunecat, ne-am urcat în mașină și am pornit spre ieșirea din oraș. De fiecare dată trebuia să schimbăm locul întâlnirii pentru a nu crea suspiciuni. Locul era departe, în afara orașului, în zonele unde străzile erau mărginite de copaci mari, cu coroana bogată, care umbreau lumina puternică a stâlpilor cu neon. Apropiindu-ne de locul stabilit, am putut vedea mașina prietenilor noștri, parcată în umbra unor astfel de copaci. Femeia ne aștepta cu saci și cutii pline cu Biblii, gata pentru *transfer*. În câteva minute portbagajul nostru s-a umplut. De multe ori rămâneam uimită de volumul mare de literatură care putea să încapă în compartimentele secrete ale mașinii. În mai puțin de zece minute transferul a fost gata și drumurile noastre s-au despărțit. De fapt acesta era momentul crucial. Dacă reușeam să transferăm Bibliile și să ne despărțim de străini cât mai repede, eram ca și rezolvați.

Pericolul cel mare ar fi fost să fim prinși în timpul transferului. Am fi fost condamnați pentru contrabandă și câte alte învinuiri ne-ar mai fi adus dacă am fi fost găsiți împreună cu *străini capitaliști*. Cu cât transferul era făcut mai repede și mașina noastră pleca mai rapid, cu atât mai bine.

Când, în cele din urmă, puneam totul la adăpost, mi-aduceam aminte cu plăcere de noaptea în care i-am dat Domnului Isus nu numai inima mea, dar și mâinile mele și picioarele mele și ființa mea întreagă în slujba lui. Când Genovieva m-a chemat prima dată s-o ajut la această treabă, știam că trebuie să-mi asum un risc. Și nu era mic. Îmi puteam pierde serviciul, iar pe deasupra, să stau câțiva ani buni la închisoare. Însă Duhul lui Dumnezeu mi-a adus aminte de promisiunea pe care am făcut-o Domnului, și chiar dacă știam care e riscul, n-am regretat niciodată că m-am implicat într-o astfel de lucrare.

va urma

Studiu Biblic!

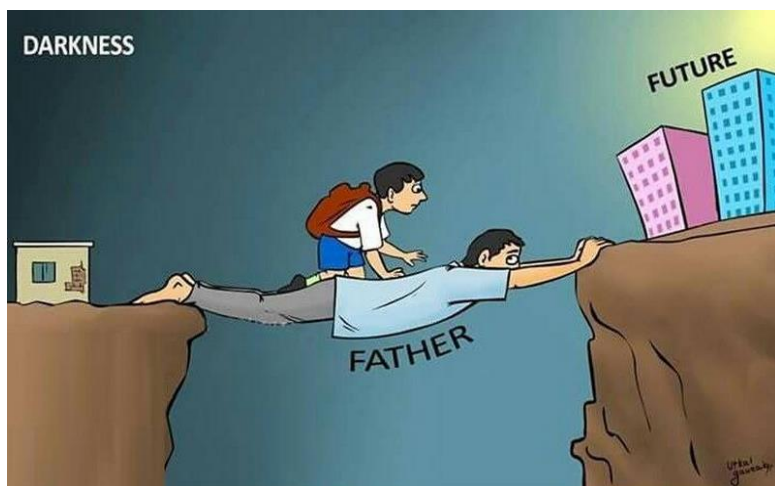


Creștini români, africani și iranieni, împreună la ascultarea și studierea Cuvântului lui Dumnezeu, în locuința familiei Morteza și Roya. Păstorul român Corin Izvenariu, păstorul Bisericii Iraniene, este în mijlocul lor. Toți acești oameni și-au căutat fericirea în această țară binecuvântată (ca mulți dintre noi), și L-au găsit pe Domnul Isus Cristos (ca mulți dintre noi). Mulțumim Domnului pentru slujitorii de care se folosește.

Ziua tatălui!

2 Septembrie 2018 - Australia

În luna Septembrie, în Australia, se serbează Ziua Tatălui. Urăm, pe această cale, cu această ocazie, tuturor taților, o viață binecuvântată de Dumnezeu care este Tatăl nostru, al tuturor.





Un prieten al lui Newton era ateist. El l-a asigurat pe omul de știință că lumea „s-a întâmplat” fără un creator. Newton nu a răspuns, ci a făcut o reproducere metalică a sistemului solar. Când prietenul său l-a văzut, a spus: „Bine, cine a făcut-o?”. Newton răspunse: „Nimeni”. „Haide”, a spus prietenul. „Nu râde de mine, spune-mi cine a făcut-o”. Newton a răspuns: „Nu poți să crezi că o asemenea jucărie există fără să fi fost creată de o ființă inteligentă și vrei să cred că planetele uriașe și toate stelele, cu mecanica lor uimitoare, au apărut de la sine?”.

Confruntat cu miracolul incredibil, inexplicabil, al creației lui Dumnezeu, ca și Eva în Grădina Edenului, omul intră ușor în păcatul îndoielii. Totuși, ceva este sigur: Nu omul a creat universul. Aceeași minte care ne face să fim siguri că doi și doi fac patru, trebuie să accepte revelația coplesitoare a lui Dumnezeu: Ne închinăm și laudăm pe Dumnezeul și Creatorul nostru. Elihu, în Cartea lui Iov, îi amintește în suferința sa lui Iov: „Nu uita să lauzi faptele Lui, pe care toți oamenii trebuie să le mărească!” (Iov 36:24). Marx a numit religia, „un opiu pentru oameni”. Cu toate acestea, în vremea când comuniștii conduceau Uniunea Sovietică, în 1976, chiar un autor sovietic, B. Iaukioplis, a publicat la Vilnius, capitala de atunci a Lituaniei Sovietice, o carte, „Micul

Secret”. Autorul comunist își exprima disperarea că „tineretul educat în școlile comuniste crede că religia nu este opium, ci o vitamină! Tineretul sovietic susținea că religia le-a adus sănătatea!”.

M-am născut evreu. Am venit la religia creștină din afară. Primul meu sentiment față de ea a fost uimirea. Un bebeluș se află într-o iesle, dar conține toate comorile dumnezeirii. M-am întrebat cum a devenit Dumnezeu om pentru a ne mântui de păcate, deși știa dinainte că va fi primit de către unii cu ură și de foarte mulți cu apatie.

Cerurile erau observate la acel moment, poate chiar mai mult decât acum. Erau învățați evrei care știau din Scriptură unde se va naște așteptatul Mântuitor al Lumii (Matei 2: 5). Palestina era o țară mică. Zvonul despre un cor de îngeri care se auzea din Cer, și înțelepți care veneau de departe pentru a se închina și pentru a aduce acestei familii sărace daruri bogate, s-a răspândit cel mai probabil ca focul, dar politicienii învățați ai acelor vremuri s-au îngrijorat prea puțin.

Când am devenit creștin, am fost uimit de atitudinea preoților și a teologilor față de Mesia nou-născut. La cererea regelui Herod, i-au oferit un raport obiectiv, științific și academic despre locul în care Mântuitorul trebuia să se nască. I-au dat coordonatele geografice (Matei 2: 4). Nu au făcut niciun apel înflăcărat ca Irod să se lepede de păcate și să se plece în adorație înaintea lui Mesia. Ei au considerat că și-au îndeplinit datoria odată ce au stabilit locul de naștere al lui Mesia, fără să se gândească măcar la slujirea Lui. Aceștia erau falși preoți, deși, în mod canonic,

preoția lor era în regulă. Ei erau descendenți ai lui Aaron, studiaseră și fuseseră hirotoniți; dar bărbații puteau deveni mari preoți la acea vreme prin mituirea guvernatorilor romani. Preoția devenise o afacere și o poziție politică.

Templul, numit de Isus pe când era adolescent, „Casa Tatălui Meu”, a ajuns să fie numit de Isus datorită clerului său corupt, „o peșteră de tâlhari”. Evanghelia povestește mai departe cum a încercat regele Irod să scape de regele nou-născut, Mesia lui Israel. Mulți copii au fost uciși în toată provincia din jurul orașului Betleem. A protestat cineva când au fost uciși copii nevinovați? Isus știa că se va confrunta cu apatie și a venit în lume pentru a-i salva pe cei apatici.

Contemporanii lui Isus au fost „uimiți de învățătura Sa” (Marcu 1:22). Învățătura Sa este simplă și îți schimbă viața. Căci Isus le-a spus ucenicilor: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze” (Matei 16:24). În mijlocul templului, înconjurat de mulțime, El a îndemnat pe unul și pe toți: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine” (Matei 11:29). Isus a spus: „Căci de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el, când va veni în slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri” (Luca 9:26). De-a lungul vremii, adepții lui Isus au uimit lumea cu dorința lor de a se sacrifica pentru credința creștină. Frații noștri torturați sub dictatura comunistă au putut îndura ura și tortura. Ei nu se rușinează de Cuvântul Său. Viața lor este lucrarea lui Dumnezeu. Susținând dăruirea și sacrificiul lor creștin, aducem slavă lui Dumnezeu.



INGREDIENTE

Blat:

3 ouă
1 pahar de 150 ml cu zahăr
1/2 pahar (același) de ulei
1 pahar (același) + 2 linguri de făina
1 linguriță praf de copt

Bezea:

7 albușuri (de la ouă de 60g)
10 linguri de zahăr
10 linguri de nucă măcinată

Crema:

300 ml. smântână
300 ml. lapte
4 gălbenușuri
4 linguri de zahăr
1 plic de budincă de vanilie
2 linguri rom
1 linguriță de esență de rom
2 lingurițe de gelatină granule
100 g. de stafide înmuiate în
rom peste noapte
(romul să le acopere)

Glazura:

100 g. de ciocolată
3 linguri de smântână

Sirop:

15 linguri de apă
3 linguri de rom
3 linguri de zahăr

Decor:

300 ml. smântână bătută și îndulcită după
gust
250 g. brânză mascarpone
decorațiuni de ciocolată topită (opțional)

MOD DE PREPARARE

Pentru blat, se bat ouăle întregi cu un pahar de zahăr până formează o cremă groasă. Se adaugă uleiul în suvoi subțire, mixând în continuare, apoi se amestecă ușor cu făina amestecată cu praful de copt. Se așază într-o tavă acoperită cu hârtie de copt de 23x35 cm. Se introduce la cuptorul preîncălzit la 150°C pentru aprox. 15 minute, sau până când blatul se încheagă puțin la suprafață.

Între timp, din cele 7 albușuri și cele 10 linguri de zahăr se bate o beza fermă, care se amestecă încet cu nucă măcinată. După cele 15 minute ale blatului, se scoate tava din cuptor și se așază imediat bezeaua cu nucă peste blatul semicopt în tavă. Se introduce tava din nou la cuptorul preîncălzit la 150°C, unde se lasă până se rumenește ușor bezeaua (35 - 50 minute) – care trebuie să fie cât mai uscată. Se scoate și se lasă la răcit.

Pentru cremă: Gelatina se înmoaie cu 1-2 lingurițe de apă. Se bate frișca, se îndulcește cu o lingură de zahăr și se lasă la frigider. Cele 4 gălbenușuri se freacă cu zahărul, până se

omogenizează bine, apoi se adaugă plicul de budincă și se mai amestecă până se mai omogenizează puțin crema. Separat, pe foc, într-un vas, se pune laptele la fiert. Se iau 2 linguri de lapte și se toarnă peste gălbenușuri, amestecându-se rapid. Se repetă de două ori, după care se toarnă totul înapoi peste lapte, amestecându-se bine. Se pune din nou vasul pe foc mic, amestecând continuu, până se obține o cremă groasă de vanilie. Dacă aveți termometru de lichide țineți pe foc până se atinge temperatura de 80°C. Luați crema de pe foc, mutați-o într-un bol de metal și lăsați-o să se răcească la temperatura camerei, mixând periodic pentru a preîntâmpina formarea unei pojghițe la suprafață.

Când budinca s-a răcit complet, adăugați treptat frișca bătută, mixând în permanență cu telul. Se adaugă și esența de rom și stafidele bine scurse. Gelatina se topește pe aburi, după care se încorporează repede în cremă. Se dă la frigider.

Odată ajunsă la temperatura camerei se dă la frigider până se întărește.

Blatul răcit se desprinde cu grijă de pe hârtie și se taie în două, pe lungime.

Glazura se pregătește topind pe aburi ciocolata cu smântâna, și se întinde caldută peste beza.

După ce glazura se întărește pe blat (se poate pune la frigider pentru 30 minute), se trece la

Asamblarea tortului: Mai întâi, pe fundul platoului în care veți servi tortul, puneți 6-7 linguri din siropul obținut din ingredientele specificate (după ce a dat în clocot câteva minute și apoi s-a dat la răcit). Așezați apoi pe platoul astfel pregătit, unul dintre blaturi, cu glazura de ciocolată în sus. Așezați toată crema rece peste acest blat, apoi acoperiți cu celălalt blat cu glazura de ciocolată în jos, către cremă. Se stropește blatul superior cu restul siropului și se ornează cu frișca bătută cu brânza mascarpone. Se decorează după inspirația fiecăruia. Se dă tortul la frigider pentru cel puțin 2 ore înainte de servire.

Poftă bună



ERATĂ

În numărul 51 al revistei Speranța, luna Iunie, la pagina 21, la rubrica rețeta pentru „Prăjitura salată de fructe”, la etapa 5 a modului de preparare, înlocuiți „60 ml. de apă de trandafiri” cu „20 ml. de apă de trandafiri”.



Studiază în Australia!

- înscriere la facultate sau master
- aplicații pentru viză de student
- asistență GRATUITĂ de la A la Z

Ștefan

T: 0434 542 030

E: info@hello-aussie.com.au



No one in the world sells more real estate than **RE/MAX!**
Thinking of selling, buying or investing in real estate?
Give MARGARET a call for an obligation free, expert market assessment,

ALL SUBURBS!

Re/Max Property First
Office: 119-121 Hawthorn Road
Caulfield North

Mob. 0413 246 294
Email mulici@remax.com.au

Revista Speranța din Australia a contribuit la tipărirea unei cărți scrisă de fratele Simi Reșe. Această carte descrie cum Simi a emigrat în Australia, ca o amintire pentru copii și nepoți.

Dacă doriți să cumpărați această carte, costul este \$15.00. Fondurile vor fi folosite de Revista Speranța pentru diverse acțiuni misionare.

Cei interesați pot contacta:
AdrianBuzgau@gmail.com

EMIGRANȚI ÎN AUSTRALIA

Simi Reșe

Travel counsellors →

With us... it's personal

Whatever your reasons for travelling, I can arrange it from start to finish.

Please contact me for all your Leisure and Business Travel needs. I am available to meet you at a convenient time - even outside of normal business hours.

I look forward to hearing from you.

Mihaela

Mihaela Gale

Ph. 0449 544 987

Email: mihaela.gale@travelcounsellors.com.au

[@travelcounsellors.com.au](mailto:mihaela.gale@travelcounsellors.com.au)

Speaking both Romanian and English, I have many years' experience in the Travel Industry.

AUSTRALIAN SCHOOL OF MINISTRY

Cursuri acreditate de echipare pentru slujire

Aceste cursuri te vor ajuta să fii un ambasador al Împărăției lui Dumnezeu.

Avantajele școlii sunt următoarele:

- echipare pentru influența în societate
- teologie și practică (baza Biblică și activare în slujire)
- școala este acreditată de guvernul australian
- online (cursuri disponibile 100% online, oriunde în lume)
- foarte accesibilă (\$4,800, plățile pot fi făcute și săptămânal)
- studii flexibile (doi ani, *part-time* sau un an *full-time*)

Viziunea noastră este să echipăm o generație nouă de slujitori cu influență în societate



ÎNSCRIEREA SE FACE ONLINE: www.asom.org.au

TIPĂREȘTE PRIN REVISTA SPERANȚA

Oferim servicii de tipărire prin Revista Speranța la prețuri rezonabile. Tipărește-ți orice materiale de reclamă, flyers, newsletters etc., pentru organizația unde lucrezi, prin Revista Speranța.

Se va face o estimare a costului și în același preț se include trimiterea prin poștă la orice adresă din Australia.

Pentru mai multe detalii, email: AdrianBuzgau@gmail.com

Doublesstudio Videography

Contact: Cristian Ștefănuț
Doublesstudio@iprimus.com.au
Mobile: 0404 112631



We are a corporate and editorial film maker and videographer with extensive international experience, specializing in weddings, family events, sports, news and live transmission.

Doublesstudio Videography believes that everybody deserves the chance to have their wedding or any important event professionally recorded to cherish the memories. That's why we can accommodate any budget.

Welcome to Vass Porumb Photo Studio



VASSPHOTOGRAPHY

If you are looking for a professional photographer in Melbourne, we are here to help you. Whether you are looking for a wedding photographer who can help you to have the best day ever, or family portrait, baby, baptism or any event photography, we have the skill and expertise to ensure you will love the results.

Contact:
Mobil 0407 250 846
Email: info@vassphotography.com
Website www.vassphotography.com



ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

TRAIAN SECARĂ - MINISTER OF RELIGION

Ziua căsătoriei este o zi importantă în viața ta. Fă din această zi o zi de neuitat. Eu pot să-ți fiu de ajutor. Am fost ordinar ca *Minister of religion* și officiez căsătorii civile și religioase în Australia de peste 20 de ani.

Telefon: 0407-708-887
Email: tsecara@hotmail.com



Romanian Traditional Egg Noodles



NEW

A Romanian favourite that's nourishing and easy to prepare.

Other products in our range include: Cornulețe, Mititel, Honey Slice, Sarmale and Aqua Carpatica.

Available at select continental deli's. Ask your local deli to stock us or contact us for more information.
romaniantradition.sa@gmail.com

Cafe Transylvania

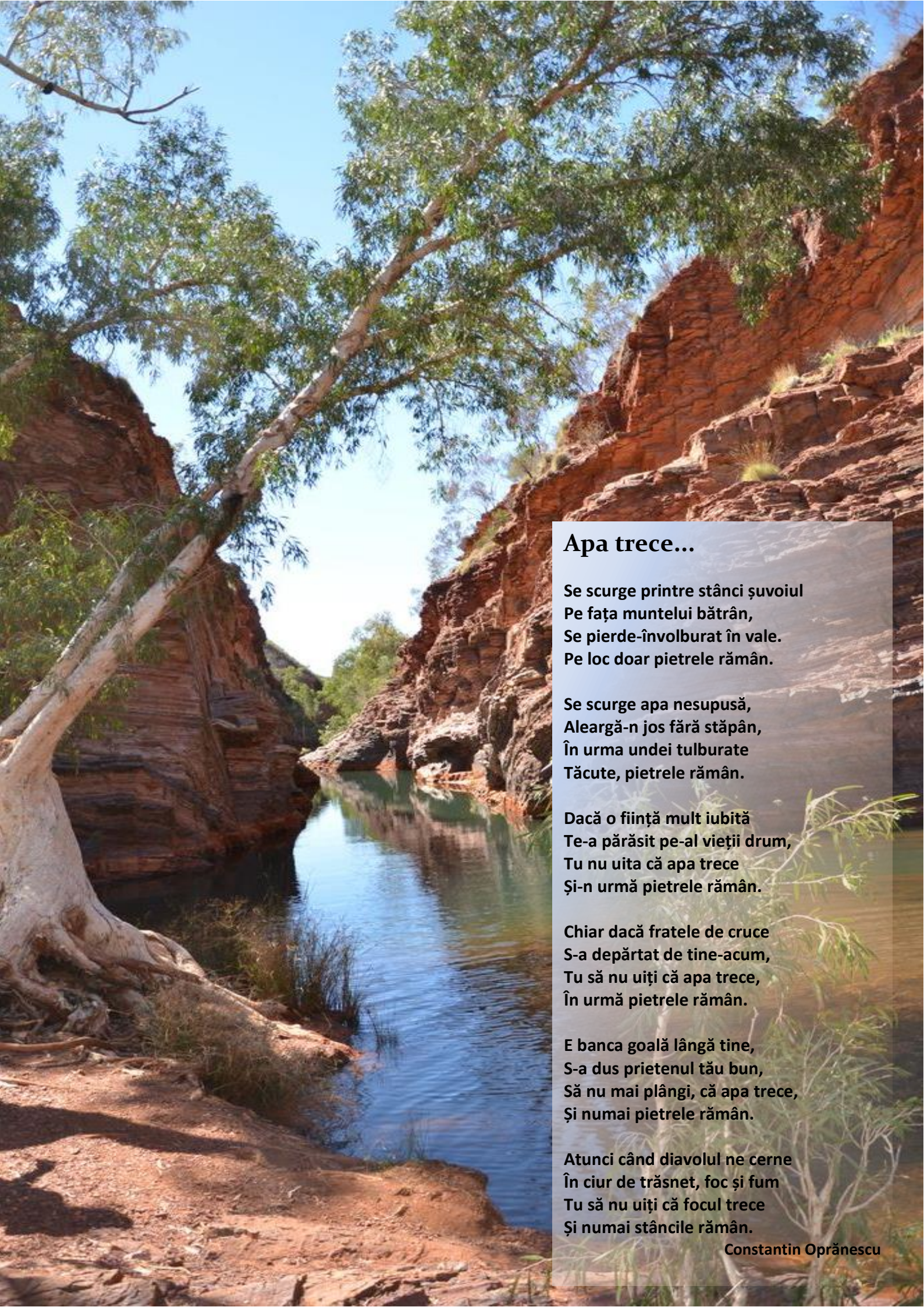
*Original recipes,
Fresh and delicious*



We make birthday cakes. Everything served in the premises is home made. We make reservations for birthdays or any occasion. Our program is:
Tue to Thu: 9am - 5.30pm
Fri and Sat: 9am - 9pm
Sunday: 9am - 6pm
DELIVERY! (Condition apply)



Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,
Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com



Apa trece...

Se scurge printre stânci șuvoiul
Pe fața muntelui bătrân,
Se pierde-învolburat în vale.
Pe loc doar pietrele rămân.

Se scurge apa nesupusă,
Aleargă-n jos fără stăpân,
În urma undei tulburate
Tăcute, pietrele rămân.

Dacă o ființă mult iubită
Te-a părăsit pe-al vieții drum,
Tu nu uita că apa trece
Și-n urmă pietrele rămân.

Chiar dacă fratele de cruce
S-a depărtat de tine-acum,
Tu să nu uiți că apa trece,
În urmă pietrele rămân.

E banca goală lângă tine,
S-a dus prietenul tău bun,
Să nu mai plângi, că apa trece,
Și numai pietrele rămân.

Atunci când diavolul ne cerne
În ciur de trăsnet, foc și fum
Tu să nu uiți că focul trece
Și numai stâncile rămân.

Constantin Oprănescu